ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE FAKULTA STAVEBNÍ, OBOR GEODÉZIE A KARTOGRAFIE KATEDRA GEOMATIKY

název předmětu

ALGORITMY V DIGITÁLNÍ KARTOGRAFII A GIS

číslo úlohy 3	název úlohy		Digitální model terénu		
školní rok	studijní skup.	číslo zadání	zpracoval	datum	klasifikace
2019/2020	60		Tomáš Bouček, Jan Šikola	16.1. 2019	

Obsah

1. Zadani	
2. Údaje o bonusových úlohách	
3. Popis a rozbor problémů	
4. Popis algoritmů	
4.1 Delaunay triangulace	
4.2 Tvorba vrstevnic	
4.3 Sklon terénu	
4.4 Orientace terénu	
5. Řešení bonusových úloh	
5.1 Triangulace nekonvexní oblasti	5
5.2 Automatický popis vrstevnic	
5.3 Algoritmy pro generování terénních tvarů	
6. Vstupní data	
7. Výstupní data	
8. Obrázky vytvořené aplikace	
9. Dokumentace	
10. Náměty na vylepšení	
11. Závěr	19

1. Zadání

Vstup: množina $P = \{p_1, ..., p_n\}, p_i = \{x_i, y_i, z_i\}.$

Výstup: polyedrický DMT nad množinou P představovaný vrstevnicemi doplněný vizualizací sklonu trojúhelníků a jejich expozicí.

Metodou inkrementální konstrukce vytvořte nad množinou *P* vstupních bodů 2D Delaunay triangulaci. Jako vstupní data použijte existující geodetická data (alespoň 300 bodů) popř. navrhněte

algoritmus pro generování syntetických vstupních dat představujících významné terénní tvary (kupa, údolí, spočinek, hřbet, ...).

Vstupní množiny bodů včetně níže uvedených výstupů vhodně vizualizujte. Grafické rozhraní realizujte s využitím frameworku QT. Dynamické datové struktury implementujte s využitím STL.

Nad takto vzniklou triangulací vygenerujte polyedrický digitální model terénu. Dále proveďte tyto analýzy:

- S využitím lineární interpolace vygenerujte vrstevnice se *zadaným krokem* a *v zadaném intervalu*, proveďte jejich vizualizaci s rozlišením zvýrazněných vrstevnic.
- Analyzujte sklon digitálního modelu terénu, jednotlivé trojúhelníky vizualizujte v závislosti na jejich sklonu.
- Analyzujte expozici digitálního modelu terénu, jednotlivé trojúhelníky vizualizujte v závislosti na jejich expozici ke světové straně.

Zhodnoťte výsledný digitální model terénu z kartografického hlediska, zamyslete se nad slabinami algoritmu založeného na 2D Delaunay triangulaci. Ve kterých situacích (různé terénní tvary) nebude dávat vhodné výsledky? Tyto situace graficky znázorněte.

Zhodnocení činnosti algoritmu včetně ukázek proveďte alespoň na 3 strany formátu A4.

2. Údaje o bonusových úlohách

V rámci bonusových úloh byla zpracována triangulace nekonvexní oblasti zadané polygonem, automatický popis vrstevnic a algoritmus pro automatické generování terénních tvarů (kupa, údolí, spočinek, hřbet).

3. Popis a rozbor problémů

Cílem úlohy bylo vytvořit aplikaci pomocí QT Creatoru, která by nad množinou bodů vytvořila digitální model terénu pomocí Delaunay triangulace. Body je možno zadávat buď kliknutím myši do prostoru aplikace nebo je náhodně vygenerovat pomocí vytvořeného generátoru terénních tvarů. Uživatel může *DMT* vizualizovat pomocí vrstevnic, sklonu či orientace terénu.

4. Popis algoritmů

4.1 Delaunay triangulace

K vytvoření Delaunay triangulace byla použita metoda inkrementální konstrukce, která je založena na postupném přidávání bodů do již vytvořené množiny DT. Nad existující Delaunayovskou hranou e je hledán bod p minimalizující poloměr k_i = (e, p_i) . Delaunayovská hrana je orientovaná, a proto bod p hledáme pouze nalevo od ní. Pokud se nalevo od hrany žádný takový bod nevyskytuje, dojde k prohození orientace hrany.

Do množiny *DT* jsou vždy přidávány tři hrany tvořící trojúhelník. Při konstrukci je dále využívána množina *AEL* (*Active Edge List*), která obsahuje hrany, ke kterým hledáme body *p*. Algoritmus běží, doku není množina *AEL* prázdná. Hrany se z *AEL* odstraňují v momentu, kdy se k příslušné hraně najde bod *p*.

Nalezení bodu p probíhá následujícím způsobem. Nejprve se určí poloha bodu od dané hrany.

$$\vec{u} = (x_2 - x_1, y_2 - y_1)$$

$$\vec{v} = (x_p - x_1, y_p - y_1)$$

$$t = \begin{vmatrix} u_x & u_y \\ v_x & v_y \end{vmatrix}.$$

Pokud t < 0, pak se bod p nachází v levé polorovině. Určení poloměru se provede následovně:

$$m = 0.5 \cdot \frac{k_{12} \cdot (-k_4) + k_{11} \cdot k_5 - (k_{10} + k_4 \cdot k_5) \cdot k_6}{x_3 \cdot (-k_4) + x_2 \cdot k_5 + x_1(-k_6)}$$

$$n = 0.5 \cdot \frac{k_1 \cdot (-k_9) + k_2 \cdot k_8 + k_3 \cdot (-k_7)}{y_1 \cdot (-k_9) + y_2 \cdot k_8 + y_3 \cdot (-k_7)}$$

$$r = \sqrt{(x_1 - m)^2 + (y_1 - n)^2} ,$$

kde

$$k_1 = x_1^2 + y_1^2$$
  $k_2 = x_2^2 + y_2^2$ $k_3 = x_3^2 + y_3^2$ $k_4 = y_1 - y_2$
 $k_5 = y_1 - y_3$ $k_6 = y_2 - y_3$ $k_7 = x_1 - x_2$ $k_8 = x_1 - x_3$
 $k_9 = x_2 - x_3$ $k_{10} = x_1^2$ $k_{11} = x_2^2$ $k_{12} = x_3^2$

Samotný algoritmus Delaunay triangulace má následující podobu:

- 1) Nalezení pivota p_1 , $p_1 = min(x)$, nalezení bodu p_2 nejbližšího k pivotu
- 2) Vytvoření hrany $e = (p_1, p_2)$
- 3) Nalezení optimálního Delaunay bodu p
- 4) Pokud p nenalezen, prohoď orientaci e, tj. $e = (p_2, p_1)$, znovu krok 3
- 5) Vytvoř zbývající hrany trojúhelníku, tj. $e_2 = (p_2, p)$ a $e_3 = (p, p_1)$
- 6) AEL $\leftarrow e$, AEL $\leftarrow e_2$, AEL $\leftarrow e_3$
- 7) DT $\leftarrow$ e, DT $\leftarrow$ e_2 , DT $\leftarrow$ e_3

```
8) dokud AEL není prázdná:
9)
                   AEL \rightarrow e, e = (p_1, p_2)
                                                      // vezmi první hranu z AEL
                   Prohození orientace e, tj. e = (p_2, p_1)
10)
                   Nalezení optimálního Delaunay bodu p
11)
12)
                   Pokud p existuje
13)
                                 e_2 = (p_2, p), e_3 = (p, p_1)
14)
                                 DT \leftarrow e, DT \leftarrow e_2, DT \leftarrow e_3
                                 Prohození orientace e_2 a e_3, tj. e_2' = (p, p_2), e_3' = (p_1, p)
15)
16)
                                 Pokud e_2' je v AEL
                                               AEL \rightarrow e_2'
17)
18)
                                 Jinak AEL \leftarrow e_2
                                 Pokud e_3' je v AEL
19)
                                               AEL \rightarrow e_3'
20)
                                 Jinak AEL \leftarrow e_3
21)
```

4.2 Tvorba vrstevnic

Vrstevnice byly tvořeny pomocí lineární interpolace. Ta je založena na analytické geometrii, kde je úkolem najít průsečnici roviny tvořenou trojúhelníkem a vodorovné roviny s výškou h. Koncové body A, B této průsečnice se určí z podobnosti trojúhelníků.

$$x_A = \frac{x_3 - x_1}{z_3 - z_1} \cdot (z - z_1) + x_1$$

$$y_A = \frac{y_3 - y_1}{z_3 - z_1} \cdot (z - z_1) + y_1$$

$$x_B = \frac{x_2 - x_1}{z_2 - z_1} \cdot (z - z_1) + x_1$$

$$y_B = \frac{y_2 - y_1}{z_2 - z_1} \cdot (z - z_1) + y_1$$

Spojením těchto bodů vznikne hrana tvořící v daném trojúhelníku vrstevnici o dané výšce. Vrstevnice byly kresleny pro následující případy:

- Strana trojúhelníku leží ve vodorovné rovině
- Vodorovná rovina protíná trojúhelník ve vrcholu a protilehlé straně
- Vodorovná rovina protíná trojúhelník ve dvou stranách

4.3 Sklon terénu

Sklonem terénu se rozumí odchylka normálového vektoru roviny trojúhelníku od normálového vektoru vodorovné roviny.

$$n_x = u_y \cdot v_z - v_y \cdot u_z$$

$$n_y = -(u_x \cdot v_z - v_x \cdot u_z)$$

$$n_z = u_x \cdot v_y - v_x \cdot u_y$$

$$n_t = \sqrt{n_x^2 + n_y^2 + n_z^2}$$

$$\varphi = acos\left(\frac{n_z}{n_t}\right) .$$

4.4 Orientace terénu

Orientací terénu se rozumí natočení terénu vůči světovým stranám.

$$n_x = u_y \cdot v_z - v_y \cdot u_z$$

$$n_y = -(u_x \cdot v_z - v_x \cdot u_z)$$

$$\alpha = atan\left(\frac{n_x}{n_y}\right).$$

Při počítání orientace terénu byla v použita funkce *atan2*. Následné vykreslení je provedeno ve stupních šedi pro získání lepšího dojmu z plastičnosti. Stupně šedi jsou generovány tak, jako by Slunce svítilo od severu.

5. Řešení bonusových úloh

5.1 Triangulace nekonvexní oblasti

Nekonvexní oblast je do aplikace zadávána ručně uživatelem a reprezentována znázorněným polygonem. Následně se pomocí Winding Number Alorithm naleznou všechny body ležící v tomto polygonu. Vytvoří se triangulace a pomocí funkce na zjišťování existence průsečíku dvou úseček se vyloučí takové trojúhelníky, které se alespoň jednou svou stranou protínají se stranou zadaného polygonu.

Test existence průsečíku dvou úseček:

$$\vec{u} = (x_2 - x_1, y_2 - y_1) \qquad \vec{v} = (x_4 - x_3, y_4 - y_3) \qquad \vec{w} = (x_1 - x_3, y_1 - y_3)$$

$$k_1 = v_x \cdot w_y - v_y \cdot w_x \qquad k_2 = u_x \cdot w_y - u_y \cdot w_x \qquad k_3 = v_y \cdot u_x - v_x \cdot u_y$$

$$\alpha = \frac{k_1}{k_3} \qquad \beta = \frac{k_2}{k_3}$$

Pokud $\alpha \in (0,1)$ a $\beta \in (0,1)$, tak průsečík daných dvou úseček existuje.

5.2 Automatický popis vrstevnic

Vrstevnice jsou tvořené hranami, ty jsou tvořené dvěma body o souřadnicích *X, Y,* a *Z*. Odtud se získá požadovaná hodnota, která má být znázorněna a umístí se na střed dané vrstevnice. Toho se docílí zprůměrováním souřadnic *X, Y* počátečního a koncového bodu. Pomocí funkce *drawText* se popisky vykreslí.

5.3 Algoritmy pro generování terénních tvarů

Náhodné body

Souřadnice *X*, *Y* jsou generovány pomocí funkce *QRandomGenerator*, a jejich rozsah je dán velikostí okna. Souřadnici *Z* je následně přidělena náhodná hodnota pomocí funkce *rand*.

GenerateRandomPoints

- 1) Deklarace vektoru bodů
- 2) for (int i = 0; i < n; i++) //n je počet udávající, kolik bodů se má vygenerovat
- 3) Vygenerování souřadnic x, y, z
- 4) Přidělení souřadnic bodu
- 5) Přidání bodu do vektoru

Kupa

Generování kupy vychází z generování náhodných bodů, kde se převezmou souřadnice X a Y. Následně je spočítán bod umístěný v těžišti všech bodů a přidělí se mu výška Z. Náhodně vygenerovaným bodům se poté přidělí náhodně výšky tak, že čím dál jsou od středu, tím je jejich výška menší.

Výpočet těžiště:

$$x_T = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} \ ,$$

$$y_T = \frac{\sum_{i=1}^n y_i}{n} ,$$

kde

n je celkový počet bodů.

*Generate*Kupa

- 1) Vygenerování náhodných bodů
- 2) Výpočet těžiště
- 3) Přidělení výšky těžišti bodů
- 4) Přidání těžiště do vektoru bodů
- 5) Pro každý bod ve vektoru bodů:
- 6) Určení vzdálenosti bodu od těžiště
- 7) Přiřazení výšky bodu nepřímo úměrné jeho vzdálenosti od těžiště //"čím dál, tím míň"

Hřbet

Znovu se vychází z náhodných bodů. Generátor náhodně určí, zda bude hřbet ve směru osy X nebo osy Y a podle toho setřídí body. Prvnímu a poslednímu bodu v množině se následně přidělí výšky. Dále se spočítá bod v těžišti bodů a přidělí se mu výška prvního bodu. U zbylých náhodně vygenerovaných bodů se zjistí jejich poloha vůči počátečnímu a koncovému bodu hřbetu (určí se jejich vzdálenost) a podle toho, k jakému bodu jsou blíže, se jim přidělí náhodná výška (menší, než je výška počátečního bodu hřbetu).

generateRidge

- 1) Vygenerování náhodných bodů
- 2) Náhodné určení orientace hřbetu (horizontálně či vertikálně vůči Canvasu)
- 3) Pokud horizontálně
- 4) Setřídění bodů podle X
- 5) jinak
- 6) Setřídění bodů podle Y
- 7) Přidělení výšky prvnímu a poslednímu bodu ze setříděných bodů
- 8) Výpočet těžiště bodů + přidělení výšky
- 9) Přidání těžiště do vektoru bodů
- 10) Pro všechny body: //i = 1, i < velikost vektoru bodů 1
   11) d1 //vzdálenost bodu od prvního bodu
- 12) d2 //vzdálenost bodu od předposledního bodu
- 13) pokud d1 < d2
- 14) přidělení výšky nepřímo úměrné vzdálenosti bodu od prvního bodu
- 15) jinak
- 16) přidělení výšky nepřímo úměrné vzdálenosti bodu od posledního bodu

Údolí

Údolí se tvoří stejně jako hřbet, jen s tím rozdílem, že prvnímu a poslednímu bodu setříděné množiny bodů je přiřazena nízká výška a zbylým bodům se úměrně na vzdálenosti přiřazuje náhodná vyšší výška.

generateValley

- 1) Vygenerování náhodných bodů
- 2) Náhodné určení orientace údolí (horizontálně či vertikálně vůči Canvasu)
- 3) Pokud horizontálně
- 4) Setřídění bodů podle X
- 5) jinak
- 6) Setřídění bodů podle Y
- 7) Přidělení výšky prvnímu a poslednímu bodu ze setříděných bodů
- 8) Výpočet těžiště bodů + přidělení výšky
- 9) Přidání těžiště do vektoru bodů
- 10) Pro všechny body: //i = 1, i < velikost vektoru bodů 1
   11) d1 //vzdálenost bodu od prvního bodu
- 12) d2 //vzdálenost bodu od předposledního bodu
- 13) pokud d1 < d2
- 14) přidělení výšky přímo úměrné vzdálenosti bodu od prvního bodu

- 15) jinak
- 16) přidělení výšky přímo úměrné vzdálenosti bodu od posledního bodu

Spočinek

Byla nastavena primární výška dvou okrajovým bodům. Zbytku datasetu byla udělena výška úměrně podle vzdálenosti od dvou okrajových bodů. Dále byla zjištěna výška bodu v polovině datasetu a tato výška byla přidělena následujícím *n/4* bodům datasetu.

generateSettling

- 1) Vygenerování náhodných bodů
- 2) Náhodné určení orientace spočinku vůči Canvasu
- 3) Pokud horizontálně
- 4) Setřídění bodů podle X
- 5) jinak
- 6) Setřídění bodů podle Y
- 7) Nastavení výšky spočinku, tj. přidělení výšky prvnímu a druhému bodu
- 8) Pro všechny body: //i = 2
- 9) Vypočtení vzdálenosti bodu od prvního bodu
- 10) Přidělení výšky bodu nepřímo úměrně vzdálenosti bodu od spojnice prvních dvou bodů
- 11) Pro čtvrtinu bodů z druhé poloviny datasetu:
- 12) points[i].z() = points[points.size()/2].z()
- 13) Pro zbývající body:

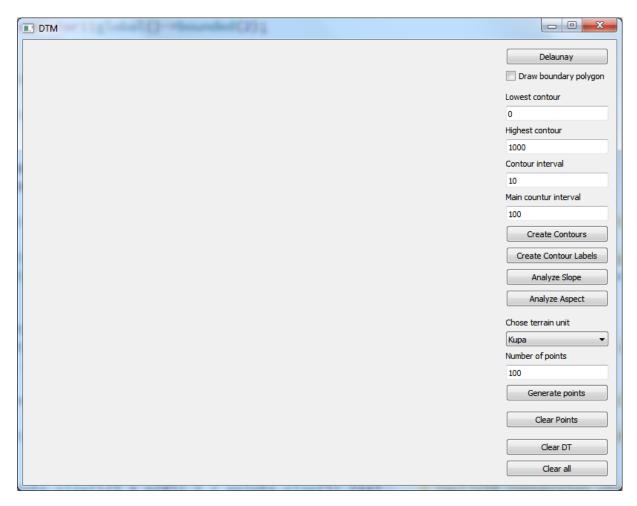
6. Vstupní data

Vstupními daty mohou být považovány body kliknuté uživatelem do plochy aplikace, případně body vygenerovány generátorem terénních tvarů. Druhou možností je vložení bodů ze souboru v textovém formátu, kde body jsou odděleny řádky. Každý řádek obsahuje tři hodnoty, kde souřadnice jsou seřazeny x y z.

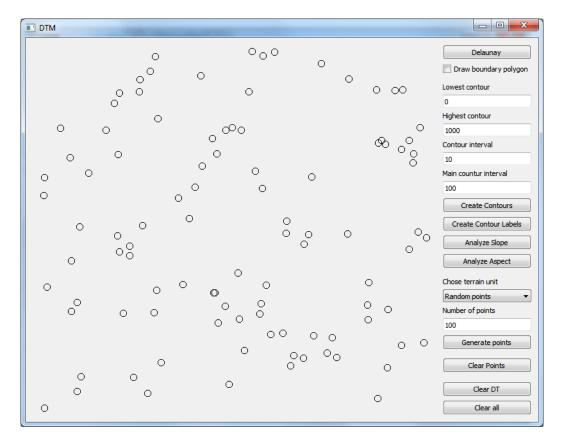
7. Výstupní data

Za výstupní data můžeme považovat grafické znázornění vrstevnic a jejich popisky, dále pak vizualizace sklonu a orientace terénu, případně i samotnou Delaunay triangulaci.

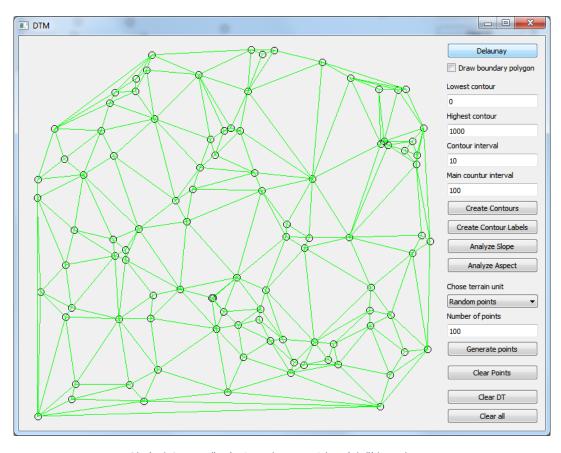
8. Obrázky vytvořené aplikace

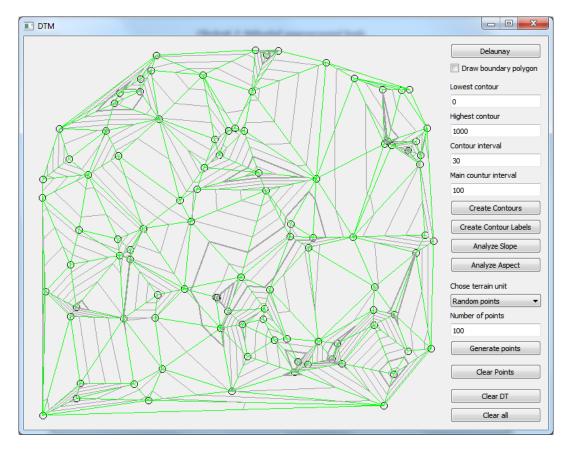
Obrázek 1: Aplikace po spuštění

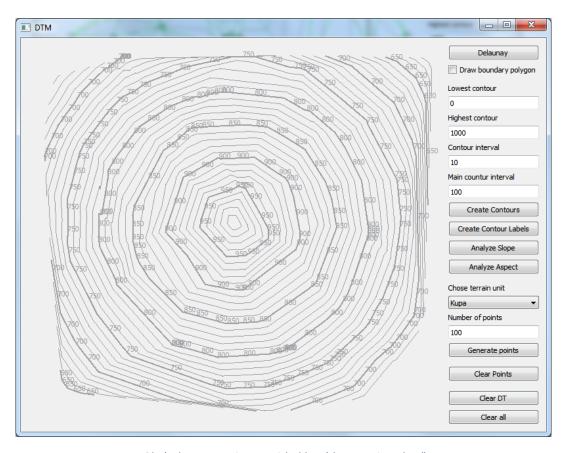
Obrázek 2: Náhodně vygenerované body

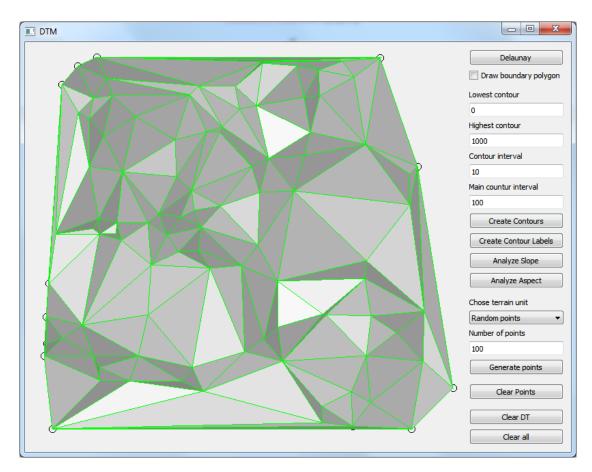
Obrázek 3: Vytvořená triangulace po stisknutí tlačítka Delaunay

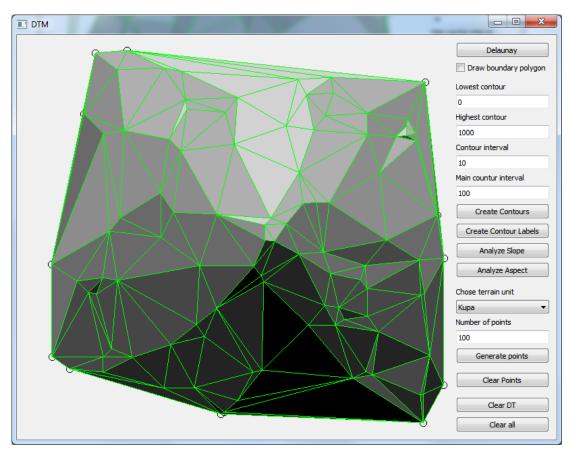
Obrázek 4: Vygenerované vrstevnice

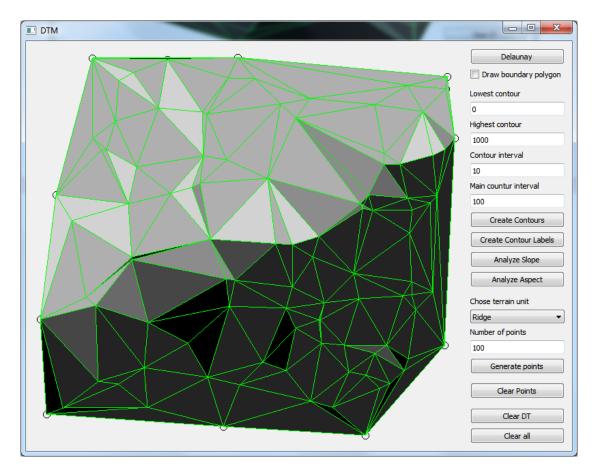
Obrázek 5: Vrstevnice s popisky hlavních vrstevnic na kupě

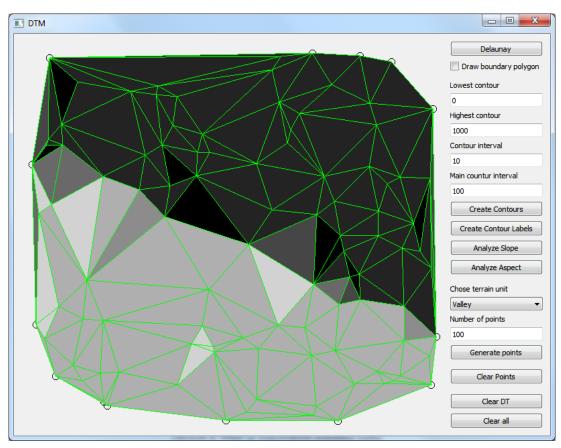
Obrázek 6: Vizualizace sklonu terénu

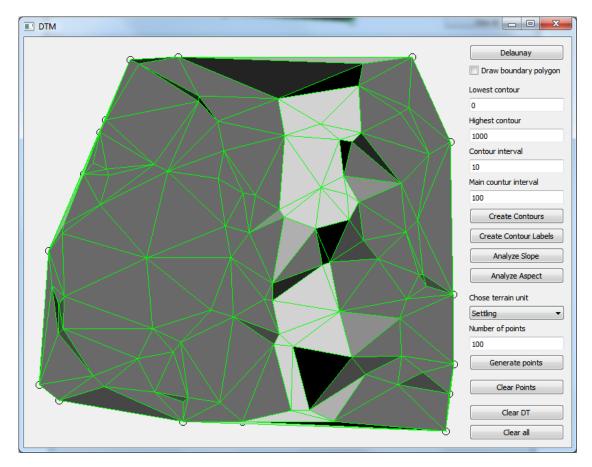
Obrázek 7: Kupa a její orientace svahu

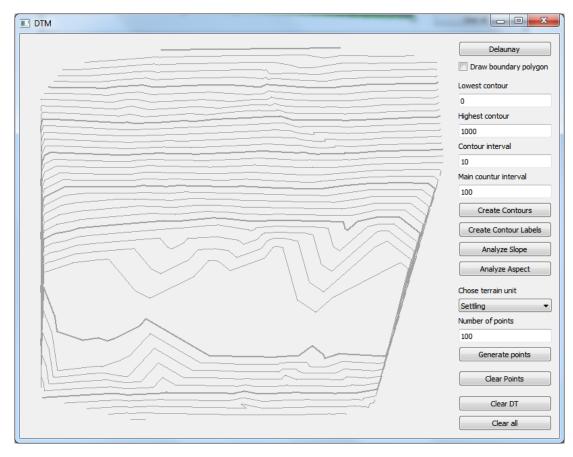
Obrázek 8: Hřbet se znázorněním orientace svahu

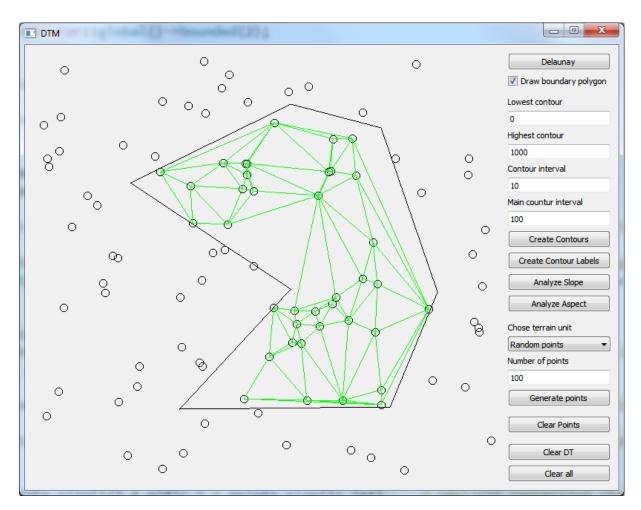
Obrázek 9: Údolí se znázorněním orientace svahu

Obrázek 10: Spočinek se znázorněním orientace svahu

Obrázek 11: Spočinek s vrstevnicemi (jiný než předchozí případ)

Obrázek 12: Triangulace nekonvexní oblasti

9. Dokumentace

Třída Algorithms:

```
static int getPointLinePosition(QPoint3D &q,QPoint3D &p1,QPoint3D &p2);

- funkce na určení polohy bodu vůči přímce, tj. jestli se nachází v levé nebo v pravé polorovině, případně na přímce

static double getCircleRadius(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, QPoint3D &p3, QPoint3D &c);

- funkce na získání středu kružnice

static int getNearestpoint(QPoint3D &p, std::vector<QPoint3D> &points);

- funkce pro nalezení nejbližšího bodu

static double distance2Points(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2);

- funkce na vzdálenost mezi dvěma body

static double getPointLineDistance(QPoint3D &q, QPoint3D &p1, QPoint3D &p2);

- funkce na výpočet vzdálenosti bodu od přímky
```

```
static int intersectOfTwoLinesExists(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, QPoint3D &p3,
QPoint3D &p4);
   - funkce na zjištění existence průsečíku dvou úseček
    static int positionPointPolygonWinding(QPoint3D &q, std::vector<QPoint3D>
&pol);
   - funkce zjišťující polohu bodu vůči polygonu pomocí Winding Number Algorithm
    static double getAngle2Vectors(QPoint3D &p1,QPoint3D &p2,QPoint3D &p3,QPoint3D
&p4);
   - funkce na výpočet úhlu mezi dvěma vektory
    static int getDelaunayPoint(QPoint3D &s, QPoint3D &e, std::vector<QPoint3D>
&points);
   - funkce na určení Delaunayského bodu vhodného pro Delaunay triangulaci
   static std::vector<Edge> DT(std::vector<QPoint3D> &points);
   - funkce generující Delaunay triangulaci. Vstupem je množina bodů.
   static QPoint3D getContourPoint(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, double z);
   - funkce při určení bodu ležícího na vrstevnici potřebná pro následnou tvorbu
      vrstevnic
    static std::vector<Edge> createContourLines(std::vector<Edge> &dt, double
z min, double z max, double dz);
   - funkce generující vrstevnice
    static double calculateSlope(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, QPoint3D &p3);
   - funkce pro výpočet sklonu terénu
   static double calculateAspect(QPoint3D &p1, QPoint3D &p2, QPoint3D &p3);
   - funkce pro výpočet orientace svahu
   static std::vector<Triangle> analyzeDTM(std::vector<Edge> &dt);
   - funkce analyzující terén podle sklonu a orientace
    static std::vector<QPoint3D> generateKupa(int n, int height, int width);
   - funkce na generování kupy
   static std::vector<QPoint3D> generateRidge(int n, int height, int width);
   - funkce na generování hřbetu
   static std::vector<QPoint3D> generateValley(int n, int height, int width);
   - funkce na generování údolí
   static std::vector<QPoint3D> generateSettling(int n, int height, int width);
   - funkce na generování spočinku
  static std::vector<QPoint3D> generateRandomPoints(int n, int height, int width);
```

- funkce na generování náhodných bodů

Třída Draw:

```
private:
    std::vector<QPoint3D> points;
   - deklarace proměnné pro vygenerování bodů a práce s nimi
    std::vector<Edge> dt;
   - deklarace proměnné pro delaunay triangulaci
   std::vector<Edge> contours, label contours, main contours;
   - deklarace proměnných pro vrstevnice, popisky vrstevnic a hlavní vrstevnice
    std::vector<Triangle> dtm, aspect dtm;
   - deklarace proměnných pro digitální model terénu a pro digitální model terénu
      určený pro práci s orientací svahu
   int ch;
   - deklarace proměnné pro ukládání stavu checkBoxu
    std::vector<QPoint3D> polygon;
   - deklarace proměnné pro práci s nakresleným polygonem
public:
    void setPoints(std::vector<QPoint3D> &points ) {points = points ;}
   - funkce pro nastavení bodů
   std::vector<Edge>& getDt() {return dt;}
   - funkce pro získání Delaunay triangulace
   void setDt(std::vector<Edge> &dt ) {dt=dt ;}
   - funkce pro nastavení Delaunay triangulace
   void setContours(std::vector<Edge> &contours) {contours = contours;}
   - funkce pro nastavení vrstevnic
    void setMainContours(std::vector<Edge> &main_contours_) {main_contours =
main contours ;}
   - funkce pro nastavení hlavních vrstevnic
    void setLabelContours(std::vector<Edge> &label_contours_) {label_contours =
label contours ;}
   - funke pro nastavení popisků vrstevnic
   void setCheck(int ch ) {ch = ch ;}
   - funkce pro nastavení stavu checkBoxu
   int getCheck() {return ch;}
   - funkce pro získání stavu checkBoxu
```

```
std::vector<QPoint3D> getBoundaryPolygon() {return polygon;}
   - funkce pro získání ohraničujícího polygonu
    void setBoundaryPolygon(std::vector<QPoint3D> &polygon ) {polygon = polygon ;}
   - funkce pro nastavení ohraničujícího polygonu
    std::vector<Edge>& getMainContours() {return main contours;}
   - funkce pro získání hlavních vrstevnic
    void paintEvent(QPaintEvent *event);
   - funkce pro vykreslování grafických výstupů aplikace (body, vrstevnice, sklon,
      orientace, atd.)
    void mousePressEvent(QMouseEvent *event);
   - funkce pro odečet souřadnic sejmutého bodu
    std::vector<QPoint3D> getPoints() {return points;}
   - funkce pro získání bodů
    void clearPoints() {points.clear(); }
   - funkce pro vymazání bodů
   void clearDT() {dt.clear();}
   - funkce pro vymazání Delaunay triangulace
   void clearSlope() {dtm.clear();}
   - funkce pro vymazání sklonu terénu
   void clearAspect() {aspect_dtm.clear();}
   - funkce pro vymazání orientace terénu
    void clearContours() {contours.clear(); label contours.clear();
main contours.clear();}
   - funkce pro vymazání vrstevnic, popisků vrstevnic a hlavních vrstevnic
    void clearPolygon() {polygon.clear();}
   - funkce pro vymyzání ohraničujícího polygonu
   int getDtSize() {return dt.size();}
   - funkce pro získání velikosti množiny Delaunay trojúhelníků
   void setDTM(std::vector<Triangle> &dtm_) {dtm = dtm_;}
   - funkce pro nastavení DTM
  void setAspectDTM(std::vector<Triangle> &aspect dtm ) {aspect dtm = aspect dtm ;}
   - funkce pro nastavení DTM pro orientaci svahu
```

Program dále pracuje s vytvořenou třídou *Edge*, která slouží k práci s hranami. Umožňuje získat/nastavit počáteční a koncový bod hrany, případně změnit orientaci. Další vytvořenou třídou je *QPoint3D*, která je odvozená od třídy *QPointF*. Z ní dědí souřadnice *X* a *Y*, souřadnice *Z* byla námi

doimplementována. Třída *Triangle* slouží pro práci s trojúhelníky. Jeden trojúhelník je pak tvořen třemi body (vrcholy) a dále informací o sklonu a orientaci svahu. S těmito parametry je možno pracovat pomocí "*get*" a "*set*" funkcí. Třídy *SortbyY* a *SortbyX* slouží k setřiďování bodů podle dané souřadnice.

10. Náměty na vylepšení

- Při vykreslování vrstevnic by mohly být hladké přechody mezi jednotlivými stranami triangulační sítě.
- Při testování na reálných datech je značný rozdíl mezi vrstevnicemi. Absence povinných hran.

11. Závěr

Byla vytvořena aplikace, která na množině bodů umí vygenerovat Delaunay triangulaci, vrstevnice, sklon a orientaci svahu. Vygenerované vrstevnice jsou správné, ale ne kartograficky korektní. To samé platí pro jejich popisky. Uživatel má možnost vygenerovat si různé terénní tvary (kupa, hřbet, údolí, spočinek). Dále je možno zadat ohraničující polygon, ve kterém se následně vytvoří triangulace.

V našem programu není možné nasimulovat špatnou konfiguraci bodů, protože veškeré generování je založeno na generování náhodných bodů, ale bývá uváděno, že Delaunay triangulace dává nekorektní řešení v gridu a při nevhodném rozložení bodů, kde mohou vznikat ostré trojúhelníky.